

• U NOVOM

i soma, veće
je morune (u
ge, sušene pa-
ne jesetre, pe-
rni kavijar od
zlagalo je i ve-
jljene skumrije
koje s proljeća
čećim jatima iz
krajeva dolaze
časpialosa pon-
a ili skumrija,
antipa). Primj.

Beograd» izla-
bu u burićima
Ribarsko gaz-
vog Sada uso-
krupnu somo-

običnih gler-
ara» u prose-
ci akvarijum sa
»Ečka« izlagali
ane tzv. »šup-
skom, krljušt-
arane i dvogo-
ez ljuške.

Beograd» izla-
jake »šupnere«
azdinstvo »Ba-
ško gazdinstvo
a šarane, keči-
lobodnih voda,
mski partizan«
r iz otvorenog
materijal nije

bio prikazan u
j veličini razni
lovi, poklopači,
rogači, trbok,

U jednom delu izloga paviljona pri-
kazivala je svoje proizvode Fabrika
mreža i zavesa iz Zrenjanina.

U drugom delu prikazivane su štetno-
čine ribarstva iz životinjskog sveta:
vidra, kormorani, čaplje, gnjurci, di-
vlje patke, razne vrste čigra, bizamski
pacov i t. d.

Kad se sve u svemu uzme, kao što
smo na početku rekli, ovogodišnji
je prikaz ribarstva na izložbi bio
mnogo realniji, a uz to za veliki deo
gledalaca i interesantan. No ipak mu
je falila jedna stvar: prikaz predvi-

đenog planskog napretka' ribarstva.
Ako je i bilo tu objektivnih teškoća,
one su svakako manje nego u drugim
granama poljoprivrede, gde je potreb-
na veća mehanizacija, uvoz mašina iz
inostranstva i t. d.

Trebalo je na izložbi istaći što je
učinjeno za proširenje osnovne baze ri-
barstva ili barem da li je učinjeno ono
što se u datim uslovima moglo učiniti. To je svakako bio nedostatak ove
izložbe, koja je inače u drugom pogle-
du uspela.

V. Fink.

MEĐUSOBNI ODNOŠI IZMEĐU UROĐENIH POTOČNIH PASTRVA I NOVONASELJENIH PASTRVA PRIGODOM PORIBLJAVANJA

Pod pojmom urođenih potočnih pa-
strva u ovom članku se razumijevaju
pastrve, koje u svojoj vodi žive od
davnine i koje onamo nisu prenesene
po ljudima. Pod novonaseljenim po-
točnim pastrvama prigodom poriblja-
vanja razumijevaju se pastrve, koje su
izležene u nekom ribogojilištu i koje
ne potječu iz iste vode kao one urođe-
ne. Ove novonaseljene mogu biti iz dru-
ge vode, odnosno još i više, iz drugog
riječnog sliva, više ili manje ili potpu-
no odijeljenog i udaljenog od riječnog
sliva urođenih potočnih pastrva.

Opravdano je, ako smatramo da su
urođene pastrve iz dvaju potoka, koji
se ulijevaju u istu rijeku, u veoma bli-
zom srodstvu, osobito ako su ušća tih
potoka međusobno veoma blizu smje-
štena. Naprotiv ne postoji tako blisko
srodstvo između potočnih pastrva na
pr. u Bukovici u slivu rijeke Pive u
Crnoj Gori i onih iz potoka Kamačni-
ka u slivu rijeke Dobre u Hrvatskoj,
iako i Piva i Dobra pripadaju zajed-
ničkom t. j. Dunavskom slivu.

Nema nikakve vjerojatnosti da bi
ikada pa makar i jedna jedina pastrva
u današnje doba iz potoka Kamačnika
prirodnim vodenim putem došla u Bu-
kovicu ili obratno iz Bukovice u Ka-
mačnik. Iz toga razloga je potpuno is-
ključeno da bi potočne pastrve iz Ka-
mačnika mogle da se prigodom mrije-
sta miješaju ili križaju s onima iz Bu-
kovice. Raspoloživanje i jednih i drugih
vrši se mrijestom u užem krugu u ko-
ji prirodnim putem ne zalaze pastrve
iz udaljenih voda.

Ovaj opis i primjeri potrebni su nam
bili da jače istaknemo veliku razliku
između odnosa u mriještenju urođenih
pastrva prirodnim putem i redom, te
mriještenja u ribogojilištima. Dok se
potočne pastrve u prirodi mrijeste po
vlastitom izboru sparene i to jedna
ženka s jednim mužjakom, katkada uz
primjesu kojeg drugog mužjaka, to se
kod mrijesta u ribogojilištima pastrve
u stvari prisilno množe na taj način
da se u zdjeli miješa ikra od jedne ili
više ženki sa mlječem jednog ili više

mužjaka, ne po izboru samih riba, nego po izboru ili bez izbora ljudi, onako kako im pojedine zrele pastrve dođu pod ruku. Tu se većinom miješa i oploduje ikra pastrva istog ili raznog porijekla, često iz voda međusobno veoma udaljenih. Obično ribogojilišta i drugi interesenti i ne vode stalnu i dugogodišnju evidenciju o porijeklu svojih pastrva. Dok na pr. manje više svaki napredan stočar znade kojoj pastrvi pripadaju njegove krave ili kojni, rijetki su ribogojci, osobito kod nas, koji uopće vode računa o porijeklu svojih pastrva, jer je često važna samo količina ikre ili mlađa te njihova cijena, dok se na kvalitetu u pogledu porijekla ne pazi. Stoga u bližem a katkada i daljem djelokrugu naših pastrvskih ribogojilišta u otvorenim vodama većinom postoje takve pastrve, koje predstavljaju nerazmrsivu mješavinu raznih pasmina, raznog porijekla. Ova okolnost sama po sebi ne bi bila tako loša, ali znamo da svaka pasmina pastrva ima drugačija svojstva u pogledu prikladnosti za uzgoj.

Kada pastrve uzgojene u ribogojilištima, bilo od matica iz iste ili iz raznih voda, dođu prigodom poribljavanja u neku vodu, odrastu i postanu zrele za rasplod, tada treba da se spare i vrše mrijest po vlastitom izboru. Promatranjem sam mogao utvrditi, da između urođenih potočnih pastrva i prisilnih došljaka nastaju odnosi, koji u naučnoj i stručnoj literaturi nisu opisani. Podaci o tome predstavljaju nov prilog poznavanju biologije pastrva, a istodobno mogli bi korisno da posluže kod uzgoja salmonida.

Navodim primjere:

U rijeci Rami, koja se ulijeva u rijeku Neretvu, lovio sam od g. 1923. do 1933. dosta često pastrve. Bio sam upozoren od strane domaćih ljudi, seljaka i ribara, da u Rami postoje dvije razli-

čite odlike (pasmine) pastrva i to ram-ska (urođena) i druga »švabulja«, koju je naselio »Švabo« iz Ribogojilišta Vrelo Bosne. Pokazivali su mi u svojoj i mojoj lovini takve pastrve. Tada je bilo prošlo već više od 15 godina poslije izvršenog poribljavanja. Ova činjenica nas upućuje na to da se urođene pastrve, a ni one novonaseljene, nisu međusobno miješale i križale bez razlike i reda i da tu nije bilo onakva miješanja i križanja kakvo se događa u ribogojilištima.

God. 1934. odnosno 1935. prigodom prenosa kalifornijske pastrve u rijeku Gacku, prenesene su onamo i potočne pastrve iz Ribogojilišta Turković selo kod Oguštine. Nakon 12 godina upozorio me je jedan domaći stariji ribar na Gackoj, da tamo sada imade osim znamenitih krupnih gackih pastrva još i nešto drugačijih sitnih pastrva, koje su potomci onih donesenih iz Turković sela, o čemu sam se tada uvjerio.

God. 1951. vršio sam ihtiofaunističko proučavanje riba Plitvičkih jezera u prvom redu pastrva. Tom prigodom našao sam među mnogobrojnim ulovljenim pastrvama, samo tri primjerka u jezeru Kozjak, koji su se jasno razlikovali od plitvičkih pastrva i koje imaju sva obilježja potočnih pastrva iz područja bivšeg ribogojilišta u Turković selu. Ovi brojčano rijetki »stranci« potekli su od potočnih pastrva ubačenih u Kozjak god. 1934.-35. prigodom prenosa kalifornijske pastrve iz Turković sela.

Mogao bih navesti još nekoliko sličnih slučajeva, ali smatram da nije neophodno potrebno da nabrajam više primjera iz vlastitog opažanja. Navesti ću međutim veoma karakterističan slučaj, koji je naveden u naučnoj literaturi, ali bez ukazivanja na odnose između urođenih i novonaseljenih pastrva u tom smislu, kako ih ja ovdje iznosim.

strva i to ram-
švabulja», koju
Ribogojilišta
su mi u svojoj
istrve. Tada je
15 godina po-
vanja. Ova či-
to da se urođe-
onaseljene, ni-
i križale bez
ije bilo onakva
kvo se događa

1935. prigodom
istrve u rijeku
iamo i potočne
Turković selo
2 godina upo-
ći stariji ribar
da imade osim
kih pastrva još
i pastrva, koje
nih iz Turković
la uvjerio.
ihthiofaunističko-
ričkih jezera u
Tom prigodom
gobrojnim ulo-
o tri primjerka
u se jasno raz-
pastrva i koje
čnih pastrva iz
ilišta u Turković
pastrva ubače-
4.-35. prigodom
pastrve iz Tur-

š nekoliko slič-
am da nije ne-
nabram, više
iažanja. Navesti
ikterističan slu-
naučnoj litera-
i na odnose iz-
aseljenih pastr-
ih ja ovdje iz-

God. 1936. objavljeno je djelo E. Grindelli-ja o ribama rijeke Soče i susjednih voda. Tamo navodi autor, da je u Idrici, pritoku Soče ustanovio, da pre red urođene pastrve, postoji i druga, koja potječe od pastrva prenesenih godine 1905. iz Ribogojilišta Vrelo Bosne. I u ovom slučaju su se »došljaci« održali dugi niz godina. To je bilo moguće samo uz pretpostavku da se nisu križali bez reda i izbora sa urođenim pastrvama.

Navedeni primjeri pokazuju, da kod potočnih pastrva, dakle unutar iste vrste riba, postoje neki zasada nepoznati nam faktori, koji prouzrokuju prigodom mrijesta izvjesnu stalnost i zakonitost u sparivanju samo takvih primjeraka, koji pripadaju nekom istom, užem, zajedničkom krugu, plemenu ili pasmini.

Ove činjenice otvaraju nov pogled na stanovito ograničenje mogućnosti križanja pastrva u slobodnoj prirodi. Isto tako one mogu pružiti neki oslonac za proučavanje putova, kojima se kreće razvoj i nastajanje rasa, suvista, vrsta i t. d. kod pastrva odnosno salmonida.

Ističem da kod riba drugih familija, na pr. kod ciprinida, sam način mrijenja, katkada u velikim jatima, pruža sasvim drugačije mogućnosti križanja rasa pa čak i vrsta.

Istodobno nam postaje jasno, da se prigodom poribljavanja sa pastrvica, koje potječu iz neke druge vode, ako je ono u stvari neophodno potrebno i neizbjegno upravo u tome obliku i s takvim nasadnim materijalom, mogu postići neki uspjesi jedino u slučaju ako se prenese dovoljna količina novonaseljenih riba. Ova dovoljna t. j. što veća (u razmjeru prema vodi) količina omogućit će ubačenim ribama da se održe u broju, koji će im pružiti priliku da se prigodom mrijesta skupe i nađu te međusobno spare i proizvedu opet toliko potomaka, koliko će biti neophodno da se u novoj sredini održe.

Iz ovoga slijedi također da nije korisno ubacivati mlađe mješovite porijekla, jer će se rasplodna moćnost rasprišiti na više sastavnih skupina i umanjiti vjerojatnost uspjeha u održanju ubačenih riba.

Nadalje se postavlja pitanje da li se može s naučne i stručne strane uvijek odobriti u ribogojilištima stvaranje raznih mješavina pastrva najraznovrsnijeg porijekla za svrhe poribljavanja s jedne strane, a posebno za svrhe proizvodnje konzumne ribe s druge strane. Treba li možda revidirati neke uobičajene metode i postupke? O tom pitanju biti će govora kasnije.

Zdravko Taler.

RAD POTSAVEZA UDRUŽENJA RIBOLOVACA VOJVODINE

Od našeg novosadskog dopisnika

Krajem februara 1951. godine osnovan je Potsavez udruženja ribolovaca Autonomne Pokrajine Vojvodine sa sedištem u Novom Sadu. Potsavez se nalazi u okviru Saveza udruženja ribo-

lovaca NR Srbije. Za pretdsednika Potsaveza izabran je drug Uroš Kolarov, koji je ujedno i pretdsednik Društva ribolovaca u Novom Sadu.

Odmah po svom osnivanju, Potsavez